

[Erik Eriksen.]

Jeg har sagt, og som er mit partis standpunkt, er, at når denne pris er naturlig og rimelig, som forholdene er nu, skal vi ikke gå over til at lave noget kunstigt. Jeg ville forresten tro, at der langt ind i det konservative parti hersker sådanne tanker. Jeg erindrer i hvert fald noget om, at da jeg som landbrugsminister i samlingsregeringen forhandlede om et forslag, som ikke indeholdt gennemsnitseksportprisen, havde man fra det konservative folkeparti netop ønsket i retning af det, som jeg senere fik gennemført som landbrugsminister i venstre-regeringen.

Jeg havde ellers ikke regnet med, at jeg skulle til at polemisere med det ærede medlem hr. Tesdorpf, men når det ærede medlem nu siger, at venstre burde have interesseret sig mere for det konservative forslag, må jeg mene — og det tror jeg, de øvrige udvalgsmedlemmer vil give mig ret i —, at det dog vist er et stærkt forlangende. Det var ikke blot almindelig høflighed, jeg viste overfor den skitse, det ærede medlem kom med — jeg havde hellere set et forslag, men der kom altså denne skitse —, og jeg er nødt til at sige, når det ærede medlem beklager sig over manglende tilslutning — skitsen er aftrykt i betænkningen —, at der formentlig ikke er nogen, der mener, at den, som den foreligger, kan ophøjes til lov. Derfor gjorde jeg det eneste, der var at gøre i denne situation, nemlig sammen med andre at søge bistand til, at der kunne fremskaffes fødselshjælpere, så der kunne komme et forslag ud af skitsen. Jeg synes derfor ikke, det ærede medlem kan gøre krav på mere, ærlig tal.

Det er jo således — det ved det ærede medlem jo også godt —, at det slet ikke er noget nyt, vi her står overfor — ingenlunde. Det er noget, vi har debatteret de sidste 3½ år eller noget i den retning, og allerede i april 1945 blev der i finansministeriet nedsat et udvalg, som skulle beskæftige sig med prisniveauets påvirkning gennem rabat- og tilskudsordninger, og dette udvalg afgav betænkning nogle få måneder efter — hvis jeg ikke husker fejl omkring ved høsten 1945, altså samme år. Alt dette ved vi, og jeg har yderligere gjort, hvad jeg kunne, for at det ærede medlem kunne blive delagtiggjort i dette materiale, og jeg har som sagt oven i købet gjort, hvad jeg kunne for at fremskaffe fødselshjælpere for at få et forslag ud af skitsen. Når jeg har gjort alt dette trods de principielle betæneligheder, jeg har ved at gå til en overbygning, der sandsynligvis bliver af permanent art, på

den sociale lovgivning, synes jeg det ærede medlem skulle have sagt, at han var meget taknemlig for den støtte, han har fået, fremfor at klage over manglen på tilslutning. Iøvrigt er jeg naturligvis villig til at fortsætte debatten, men jeg har altså syntes, det var nødvendigt at gøre opmærksom på, hvordan forholdene lå rent faktisk.

Tesdorpf: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at det er rigtigt, at hvis man ophæver toldafgifterne, ville man billigere visse varer, men det afhænger af, hvilke varer det drejer sig om. Det hjælper ikke meget for den, som gerne vil have billigere mad, at der f. eks. kommer billigere parfume. Derfor er det, at jeg, når man i retsforbundets mindretalsbetænkning peger på, at ophævelse af toldafgifter kunne billigere varerne — også dem, vi her taler om —, vil hævde, at det tror jeg ikke vil komme den jævne familie, som ønsker billig mad og billige varer i almindelighed, tilgode, for det er ikke på de varer, toldafgifterne ligger. Jeg vil også hævde, at hvis toldafgifterne ophæves, vil det næppe bevirke, at skatterne blev mindre.

Til landbrugsministeren vil jeg gerne angående spørgsmålet om, hvorvidt der kan spares skat eller ikke kan spares skat, sige, at det jo netop er det, vi gerne ville have undersøgt helt sagligt og helt endeligt i ministeriet, og vi takker for, at den mulighed foreligger. Vi har altså vor mening om det, men jeg vil ikke spilde tiden med at gå ind derpå, når denne undersøgelse nu har mulighed for at give et virkeligt resultat.

Hvad angår spørgsmålet om producentprisen, vil jeg til det ærede medlem hr. Erik Eriksen sige, at det er sikkert rigtigt, at der også i konservative kredse findes mennesker, som ikke er helt enige i det, jeg personlig gav udtryk for: at jeg aldrig har været af den anskuelse, at gennemsnitseksportprisen var noget, der skulle slås fast. Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen siger, at han heller ikke vil slå den fast som et dogme, kan jeg heroverfor kun påpege, at spørgsmålet i virkeligheden er, om denne pris skal bruges på et tidspunkt, hvor priserne ude er høje, og ikke skal bruges, når priserne ude er små. Der skal jo dog være en vis mening i det, og jeg vil derfor, når man nu siger, at det ligger så rigtigt i øjeblikket, spørge, om det rigtige netop består i, at priserne er høje?

Jeg mener i og for sig, at det rigtige måtte være, at man, når priserne er høje ude, og derfor også relativt høje til landmanden, kan sælge noget billigere på hjem-